

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

Проаналізувавши існуючі в науковій літературі положення щодо діалогічності літературних творів, а також спираючись на концепцію Г.О.Балла щодо типових варіантів погодженого підсумку діалогу [3], ми сформулювали види діалогізму, які мають місце також і при читанні особистістю літературних творів та обумовлюють процес розуміння останніх. Нагадаймо, що виходячи із принципів діалоگو-культурологічного підходу в освіті, Г.О.Балл створює модель діалогу, яка орієнтується на прилучення його учасників до наукової культури [3, с 102–108]. Навчальний діалог буде продуктивним тільки тоді, коли він наближає кожного його учасника до досягнення істини, а результати дискусії залишаються відкритими. Г.О.Балл вважає, що „зовсім не обов'язково (а при обговоренні досить глибоких проблем – неможливо) досягти згоди з усіх питань, котрі обговорювались під час діалогу. Йдеться про згоду щодо підсумку діалогу - підсумку, який має бути явно сформульований" [3, с 104]. Виходячи з даного положення, Г.О. Балл виділяє три типові варіанти погодженого підсумку діалогу:

підсумок діалогу збігається з думкою когось одного з його учасників;

підсумок діалогу формується „шляхом синтезу компонентів, кожен з яких бере початок у думці когось із учасників діалогу”;

підсумок, сформований на метарівні, тобто „узгоджене знання про знання”.

Результати діалогу не зводяться до певного підсумку, узгодженого всіма його учасниками, а включають також індивідуальні думки. Дана модель діалогу орієнтується на прилучення його учасників до наукової діяльності як підсистеми культури.

Отже, спираючись на дану концепцію Г.О.Балла щодо типових варіантів погодженого підсумку діалогу, ми визначили такі види діалогізму:

1. Координативний діалогізм, який передбачає урахування особистістю суб'єктності співрозмовника, яким у даному разі виступає суб'єкт літературного твору, тобто його позиції, думок, поглядів. Так, складовою координативного діалогізму є суб'єктно орієнтований компонент, тобто сприйняття певного змісту повідомлення іншої людини, що, на жаль, часто веде до підпорядкування іншій особистості, погодження з її судженнями тощо.

2. Субординативний діалогізм, який на відміну від координативного орієнтується не так на особистісний аспект, як на процесуальність взаємодії в широкому розумінні цього слова. На перше місце тут виступає змістовність діалогічних реакцій, їх послідовність, взаємообумовленість та взаємодоповнення. Субординативний діалогізм передбачає суб'єктно-дискурсивний компонент як раціональне обґрунтування власної точки зору, що, безперечно, передбачає також толерантне ставлення до думок співрозмовника (навіть якщо тим співрозмовником є автор твору, який виступає у ролі „двійника” або „опонента” (за М.М.Бахтініним), але обов'язково домінантою, безперечно, є власна гіпотеза, позиція, думка тощо.

3. Особистісно-рефлексивний діалогізм є найбільш глибоким за змістом з огляду на розуміння партнера у спілкуванні. Суб'єктність в даному разі виступає як детермінанта розвитку власного бачення особистістю своєї позиції, що передбачає розвиток критичного ставлення до своєї точки зору та думок, здатності розуміти та усвідомлювати висловлювання партнерів у спілкуванні, обґрунтовувати власні судження, ставити питання, формулювати сумніви, вносити нові ідеї та пропозиції, висловлювати нетрадиційні, оригінальні думки, виправляти висловлювання інших учасників спілкування, використовуючи водночас те, що є в них прийнятним. Всі інші підструктури діалогізму – асоціативна, імажинативна, експресивна – тісно чи іншою мірою можуть відноситися до систем координативного, субординативного та особистісно-рефлексивного діалогізму.

Отже, такі ознаки літературного твору, як персоніфікованість, наявність різних поглядів, смислових позицій, точок зору на актуальні проблеми, адресованість, використання шпарин (лакун), дзеркальність характеризують твір з погляду діалогічності останнього. Усі ці ознаки яскраво свідчать про спрямованість автора тексту на діалогічну співпрацю з читачем. Головне завдання автора не в тім, щоб примусити читати його твори, а в тім, щоб актуалізувати почуття, думки реципієнта, змусити його звернутися до свого внутрішнього світу, переосмислити цінності або відкрити деякі нові риси в людині, побачити її з іншої, можливо навіть з протилежної сторони [5, с 331].

Список використаних джерел

1. Андреева Я.Ф. Формування у учнів старших класів прийомів діалогічного читання художнього тексту : дис. ... кандидата психолог. наук : 19.00.07 / Ярослава Федорівна Андреева. - К., 2002. - 225с.
2. Андреева Я.Ф. Читання, як діалогічна взаємодія автора і читача / Ярослава Федорівна Андреева // Діалогічність як форма існування і розвитку особистості : монографія / [за загальною ред. Г.О. Балла, М.В. Папучі]. – Ніжин : Міланік, 2007. – С. 231-249.
3. Балл Г.О. Проблема гуманізації освіти та діалогічний підхід // Діалогічна взаємодія у навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи / За ред. В.В. Андрієвської, Г.О. Балла, А.Г. Волинця та ін. – К., 1997. – С. 6-27.
4. Культурологічні та психолого-педагогічні аспекти гуманізації освіти: Науково-методичний збірник / За ред. Г.О. Балла. – К.: Наукова думка, 1998. – 196 с.
5. Михальчук Н.О. Розуміння літературних творів старшокласниками(психологічний аспект).-К., 2009. – С. 312-332.

ХУДОЖНІЙ СВІТ НОВЕЛ ДЖЕКА ЛОНДОНА

**Коробчук Віталія, студентка, Воробйова Л. М., канд. філ. наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Проблема вивчення твору як художнього світу залишається маловивченою цариною літературознавчої науки, незважаючи на достатню кількість робіт, присвячених їй (М. Бахтін, Д. Ліхачов, Г. Ключек, Н. Тарасенко та ін.). «Художній світ літературного твору», «внутрішній світ літературного твору», «художній світ письменника» є словосполученнями, що мають термінологічний статус. Словосполучення «внутрішній світ художнього твору» вперше було легалізовано як операціональна категорія академіком Д. Ліхачовим ще в 1968 році на сторінках журналу «Вопросы литературы» [4, с.346]. М. Бахтін визначив кілька параметрів внутрішнього світу літературного твору, серед яких чи не найважливішим, на його думку, є простір і час. У світі художнього твору простір і час перебувають тісно поєднаними, таку єдність учений назвав хронотопом [1, с.43].

Часопросторові виміри художнього світу новел Джека Лондона не є обмеженнями, в яких героям творів потрібно виявити себе. Письменник не окреслює часові рамки, чим він стверджує гнучкість і всепоширюваність проблем, які висвітлюються в новелах. Джек Лондон не називає приблизно час, коли відбуваються ті чи інші події. Час не є явним в художньому світі новел письменника, проте на імпліцитному рівні він є стратегічним прийомом автора. Просторова площина творів є навпаки **експліцитною**. Автор відправляє своїх героїв у далекі, екзотичні краї Півночі, або ж Клондайку, подорожі по морях та невідомих річках.

На переконання літературознавця Григорія Клочека, однією з найсуттєвіших характеристик художнього світу є ступінь та особливості візуалізації, яку дослідник розуміє як яскравість внутрішнього зорового бачення того, що зображено у творі [3, с.126]. Якщо письменник намагається втілити у слово якусь свою візію, то чим виразнішою й яскравішою буде картина, що постає в його уяві, то сильнішою буде здатність твореного ним тексту викликати у читача ту візію, яка була в свідомості письменника і яку він прагнув втілити у слові. Джек Лондон використовує сугестивний спосіб створення враження, який полягав у наявності в новелах певних «живописних» вкраплень, які навіювали потрібні пейзажно-кольористичні враження. Прикладом такого навіювання на читача є монолог автора з новели «Біла тиша»: «...the ceaseless flow of the tides, the fury of the storm, the shock of the earthquake, the long roll of heaven's artillery, - but the most tremendous, the most stupefying of all, is the passive phase of the White Silence. All movement ceases, the sky clears, the heavens are as brass; the slightest whisper seems sacrilege, and man becomes timid, affrighted at the sound of his own voice. Sole speck of life journeying across the ghostly wastes of a dead world, he trembles at his audacity, realizes that his is a maggot's life, nothing more» [2, с.163]. Суворість, інколи навіть жорстокість природи навіює відчуття незахищеності людини проти повсталі стихії.

Окремо розглянемо таку важливу складову художнього світу літературного твору, як його предметність.

Самий вибір предмету і включення його в художній світ твору є специфічним прийомом Джека Лондона. Як складова художнього світу твору предмет виконує свою функцію – «працює» на «кінцевий результат». Такий предмет, на думку Григорія Клочека, вже наділений художньою енергетикою [3, с.154]. У новелах Джека Лондона наявна велика кількість предметів, які мають підвищену вражальність і набувають статусу художньої деталі. Звернімо увагу на предметний ряд, що був відібраний Джеком Лондоном для опису шатра Мелмюта Кіда, героя новели «Біла тиша»: «So the sled-lashings were cut, and the sufferer, rolled in furs, laid on a couch of boughs. Before him roared a fire, built of the very wood which wrought the mishap. Behind and partially over him was stretched the primitive fly, - a piece of canvas, which caught the radiating heat and threw it back and down upon him, - a trick which men may know who study physics at the fount» [2, с.214] - «мотузки з санів, легке, примітивне накриття - простяглася парусина, вогонь, який ревів із в'язки хмизу, шмат полотна, який утримував тепло та кидав його на різні боки поряд з людиною». Уважніше сприймання предметного ряду, що міститься у наведеному фрагменті, переконує в його високій художній функціональності. Іншими словами, він є важливим чинником художності. Візуалізація предмету конкретизована так, щоб надати йому більшої інформативності. А це означає, що сприймання читачем предметного ряду відбувається як процес декодування інформації, її «розшифровки». «Мотузки з санів» – спонукують проаналізувати шлях героїв новели: втративши майже всі свої запаси по дорозі, зморені мандрівники користувалися останніми залишками. «Вогонь, що ревів», – візуальна деталь душі людини, яка також «реве» від страждання. Процес створення притулку Мелмютом Кідом, предмети, які йдуть у вжиток наділені як активною асоціативністю, так і здатністю породжувати художні смисли.

Своєрідність художнього світу новел Джека Лондона багато в чому визначає його структурну організацію. Іншими словами система організованість внутрішнього світу художнього твору є важливим чинником цілісності твору і визначає системну організованість його поетики. Дія у творах письменника розвивається швидко та динамічно завдяки загостреним конфліктам, різним зіткненням протилежних сутностей, бажань людей, їхній дії у досягненні цих бажань, боротьби за матеріальне і духовне. Події відбуваються неочікувано, раптово, непередбачувано. Новели Дж. Лондона, попри зовнішню простоту, несуть у собі певну життєву філософію, котра стверджується з великою художньою переконливістю. Ідеал письменника виявляється у зображенні життя в його рухах, контрастах, формах, реаліях.

Одним із найефективніших шляхів до розуміння художнього світу новел Джека Лондона вважаємо дослідження особистості самого письменника. Вже перші новели Джека Лондона («Northern Odyssey»- «Північна Одиссея», «The pease of meat» - «Шматок м'яса», «Mexican» - «Мексиканець», «The Faith of Man» - «Віра в людину», «Love of Life» - «Любов до життя») засвідчили появу нового, оригінального і самобутнього письменника, зі своєю тематикою, своїм поглядом на світ і на людське життя. З перших кроків у літературі виявилися характерні риси художньої методології Дж. Лондона. Він – прибічник реалізму, але не заснованого на побутовій правдоподібності, а навпаки, натхненного романтикою. Романтичний реалізм у новелах Джека Лондона виявляється у суб'єктивній оцінці письменником об'єктивної картини своїх творів малого оповідного жанру. Джек Лондон зображує у новелах типові риси свого часу через типових представників суспільства, що властиве реалізму як літературному напрямку, але надає цьому свого романтичного бачення. Так, наприклад, у новелі «На сороковій милі» письменник описує побут підкорювачів Півночі у пошуках золота та виражає своє авторське бачення даної проблеми завдяки художнім засобам, зокрема іронії. Джек Лондон іронізує, говорячи про те, що ще на початку розробки золотоносних пластів взимку, золотошукачі не мали ще досвіду, а тому всі їхні спроби зводилися до того, що вони сиділи у своїх хатинках, страждали від переїдання та байдикування. Письменник порівнює золотошукачів з бджолами, які ставали лютими восени, коли вулики були переповнені медом.

Художній світ новел письменника являє собою відображену в тексті модель дійсності, що складається з переосмислених реалій об'єктивного світу. Це віддзеркалення індивідуально - авторського погляду на світ. На перший план художньої картини світу в новелах Джека Лондона виведений герой. Герої формуються під впливом суспільства (власне, письменник не описує даного процесу) та природи. Автор ніби створює дві абсолютно протилежні паралелі, перша – згубно діє на героїв, друга - виправляє ситуацію та формує природню людину з властивими для неї нормами моралі, якщо людина, звісно, цього бажає. Природа стає запорукою народження ідеального борця, наділеного високими особистісними позитивними рисами. Так з'являється справжній герой, наділений однаковими прагненнями, надіями, однією метою, такий як, Мелмют Кід, Ситка Чарлі та ін. Дж. Лондон не приховував наявних труднощів і небезпек, навпаки, – підкреслював їх, розуміючи, що вони мають загартовувати

героїв, вселяти віру в можливість подолання труднощів. Продовжуючи лінію гостросюжетної оповіді, письменник пише твори, герої яких наділені гуманізмом, вірою в активне людське начало, в єдність людини і природи, в силу і могутність саме простої людини. Його герої – простий люд: золотощукачі, фермери, робітники, але разом з тим освічені, високоморальні, люди щирої душі й великого серця.

Героїв новел Дж. Лондона можна поділити на два типи: люди -маріонетки, які піддаються пагубному впливові суспільства, а отже, і не взмозі протистояти сильнішій сутності – природі, яка або загартує, або ж знищує (Девід Расмусен, Скрафф Маккензі, Джакоб Кент та ін.) та люди – переможці – герої, які постають проти зубожіння та деградації (Мелмют Кід, Ситка Чарлі, Філіп Рівера, пан Епінгуелл та ін.). Саме тип героя визначає особливості сюжетно-подієвої організації новел Джека Лондона, специфіку розв'язання конфлікту. Концепція моделі світу вибудовується кризь призму бачення героїв, які є яскравими особистостями зі складною гамою почуттів, переживань, психічних станів.

Художній світ новел Джека Лондона є феноменом, який творить не лише автор, а й читач у процесі сприймання художнього тексту. Художній світ – це код, який розшифровує читач, інтерпретуючи та досліджуючи прочитане. Саме так виявляються основні компоненти художнього світу твору – структура, час, простір, предметність, засоби образності, творча методологія автора, які підтверджують оригінальність і самобутність новел Джека Лондона.

Список використаних джерел

1. Бахтин М.М. Литературно-критические статьи / М. М. Бахтин. - М.: Изд-во Московского университета, 1986. – 189с.
2. Лондон Д. Белое безмолвие и другие рассказы / Д. Лондон. – М.: Худ. литература, 1984. – 126с.
3. Клочек Г. Д. Так що ж таке поезика / Г. Д. Клочек // Поезика / За ред. В.С. Брюховецького. – К.: Наукова думка, 1992. – С. 5-15.
4. Краткая литературная энциклопедия. – М.: Знание, 1989. – Т. 5. – 935с.

СЕМАНТИКО-СТРУКТУРНІ ТА СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА ПОЗНАЧЕННЯ «ХАРАКТЕРИСТИКА ЛЮДИНИ»

Кудревич Юлія, студентка, Фрідріх А.В., канд.пед.наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Мета даної роботи – відібрати, систематизувати та класифікувати фразеологічні одиниці сучасної англійської мови на основі семантичних, структурних та стилістичних особливостей.

Широкого визнання у вітчизняному й світовому мовознавстві здобула семантична класифікація, фразеологізмів, опрацьована В.В.Винградовим. В основу якої покладено ступінь видозміни значення слова у різних синтаксичних і стилістичних умовах фразоутворення[1;27].

Являючи собою єдине значеннєве ціле, фразеологічні одиниці не є однаковими з погляду з'єднаності компонентів і співвіднесеності семантики усього вислову з семантикою його окремих складників-компонентів. Зважаючи на це, В.В.Виноградов розрізняє три групи фразеологічних одиниць - фразеологічні зрощення, фразеологічні єдності і фразеологічні сполучення.

Фразеологічні зрощення – семантично неподільні фразеологічні одиниці, у яких цілісне значення невмотивоване, тобто не впливає із значеннє їх компонентів. Фразеологічні зрощення являють собою своєрідні складні синтаксичні слова. Компоненти фразеологічних зрощень нагадують морфеми у словах. Як і слова з невідною основою, вони позбавлені внутрішньої форми. Лише глибоке етимологічне дослідження може допомогти розкрити механізм становлення фразеологічних зрощень і з'ясувати, чому саме ці слова-компоненти спонукали появу цілісного значення.

Семантична неподільність виникає або підтримується у фразеологічних зрощеннях рядом таких фактів:

- а) наявністю у складі фразеологічних одиниць застарілих слів, незрозумілих для загалу;
- б) наявністю граматичних архаїзмів;
- в) втратою у межах фразеологічної одиниці живого синтаксичного зв'язку.

Фразеологічні єдності – теж семантично неподільні фразеологічні одиниці, але цілісне їх значення умовитоване значенням компонентів. Мотивованість фразеологічних єдностей опосередкована. Більшість із них є образними висловами, - причому образний стрижень, на якому вони виникають, може відчуватися більш чи менш виразно.

Семантична замкнутість фразеологічних єдностей може створюватися також евфонічними чи формально-граматичними засобами – римою, алітерацією тощо.

Фразеологічні єдності можуть виникати і внаслідок синтаксичної спеціалізації фрази, вживання її у певній граматичній формі, внаслідок наявності експресивних відтінків значення.

Фразеологічні сполучення – тип фраз, створюваних реалізацією зв'язних слів. Фразеологічні сполучення не є безумовними семантичними єдностями. Вони аналітичні. [1;124].

Фразеологічні засоби мови є квінтесенцією її національного обличчя. Вони містять у собі велику силу експресії та емоційної наснаги.

Фразеологізми здавна вважаються однією зі специфічних рис кожної мови. Вони набагато виразніше, ніж окремі слова, розподіляються в певних структурно - функціональних стилях, виявляючи свою належність до кожного з них, а також до сфери усного чи писемного мовлення, мають більш яскраве експресивне чи емоційне забарвлення.

Наприклад: **she has iron nerves** – вона має залізні нерви; **to do well** – відновлення стосунків [2;91].

У лексемі домінанта, як правило, належить до нейтрального стилю, а у фразеологізмів вона звичайно виходить за межі нейтрального стилю й тяжіє до стилістично забарвлених функціональних різновидів.

Найбільш яскраве виявлення фразеологізмів знаходять у живому мовленні народу як в усній, так і в письмовій формі, адже справжнє життя слова здійснюється тільки в мовленні.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду <i>COENONYMPHA</i> на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Куцериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Грина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея.	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття.	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*